Τμήμα: Ηλεκτρολόγων Μηχανικών & Μηχανικών Υπολογιστών

Μάθημα: Εργαστήριο Τεχνητής Νοημοσύνης. **Διδάσκοντες:** Καθηγ. Μανόλης Μαρακάκης, Δρ, Κονδυλακης Χαρίδημος

Ημερομηνία παράδοσης 3 Ιουνίου 2022

Εαρινό εξάμηνο 2022-21

Εργασία 4

Θεωρήσατε τους παρακάτω γραμματικούς κανόνες παραγωγής για την Ελληνική γλώσσα.

 $O\Phi \rightarrow OY\Sigma \mid E\Pi I\Theta OY\Sigma \mid AP\Theta OY\Sigma \mid AP\Theta E\Pi I\Theta OY\Sigma$

 $AP\Theta \ \rightarrow \ \acute{\epsilon} \nu \alpha \varsigma |\ \mu \acute{\iota} \alpha |\ \acute{\epsilon} \nu \alpha |\ \eta |o| \tau o| \sigma \tau o| \tau \eta |\tau \iota \varsigma|..$

 $ΟΥΣ \rightarrow σκύλ-ος | γάτ-α | αγόρ-ι | κορίτσ-ι | ...$

 $ΕΠΙΘ \rightarrow καλ-ός |ωραί-ος |πεισματάρ-ης|...$

Να κατασκευάσετε ένα μεταγλωττιστής σε Prolog ο οποίος για τις ονοματικές φράσεις (ΟΦ) που θα αναγνωρίζει θα κατασκευάζει τη συντακτική τους δομή. Για κάθε ουσιαστικό και για κάθε επίθετο θα πρέπει να υπάρχουν στο λεξικό τα ελάχιστα αναγκαία στοιχεία για το σχηματισμό όλων των πτώσεων για ενικό και πληθυντικό αριθμό. Θα πρέπει ο μεταγλωττιστής σας να αναγνωρίζει όλες τις συντακτικά σωστές ονοματικές φράσεις που σχηματίζονται από τις λέξεις του παραπάνω λεξικού. Παραδείγματα ονοματικών φράσεων , «μια γάτα», «ένα κορίτσι», «το ωραίο κορίτσι.», «Ο πεισματάρης σκύλος», «Ο σκύλος», «την πεισματάρα γάτα.», «το καλό αγόρι», «του καλού αγοριού», κτλ. Το λεξικό των ουσιαστικών και των επιθέτων θα πρέπει να μπορεί να επεκταθεί με νέες λέξεις.

Σημείωση: Το μέρος μιας κλιτής λέξης (ρίζα και προσφύματα) που είναι στην αρχή μιας λέξης και δεν αλλάζει κατά την κλίση της ονομάζεται *θέμα*. Το τελευταίο μέρος μιας λέξης που αλλάζει μορφή κατά την κλίση ονομάζεται *κατάληξη*.

Συγκεκριμένα για τα ομαλά ουσιαστικά, επίθετα και ρήματα έγουμε τα εξής.

Ουσιαστικά

Για κάθε ουσιαστικό εκτός από τα ανώμαλα (π.χ. ζενίθ, καπετάν, άλφα, βήτα, κτλ) να υπάρχουν στο λεξικό σε κάποια μορφή αναπαράστασης που θα επιλέξει ο προγραμματιστής τα εξής στοιχεία: 1) Εάν είναι κύριο ή κοινό ουσιαστικό. 2) Το γένος (αρσενικό, θηλυκό, ουδέτερο). 3) Αν είναι ισοσύλλαβο ή ανισοσύλλαβο. 4) Ο τονισμός του (οξύτονο, παροξύτονο, προπαροξύτονο). 5) Τα θέματα: τα ανισοσύλλαβα ουσιαστικά έχουν δύο θέματα, που αντιστοιχούν στους διαφορετικούς τύπους του ενικού και του πληθυντικού. 6) Οι τονισμοί: οι τονισμοί στην ονομαστική ενικού και πληθυντικού αριθμού. 7) Οι καταλήξεις: οι καταλήξεις στην ονομαστική ενικού και πληθυντικού αριθμού. Οι υπόλοιπες πτώσεις ενικού και πληθυντικού αριθμού θα πρέπει να δημιουργούνται αυτόματα με βάση τους κανόνες κλίσεως των ουσιαστικών ανάλογα με την κατηγορία στην οποία ανήκουν. Για κάθε ουσιαστικό να βρίσκει εάν είναι σωστή η μορφή που δόθηκε στην πρόταση ή στο κείμενο που αναλύεται. Για την αναπαράστασή των ουσιαστικών να χρησιμοποιήσετε το παρακάτω σχέση/ κατηγόρημα (Prolog γεγονός).

```
«ουσιαστικό (Κυριο_Κοινο_Ουσ, Γένος, Ισο_Ανισο_συλλαβο, [[Θέμα Ενικού, Θέμα Γενικής Εν], [Θέμα Πληθυντ, Θέμα Γενικής Πλ, Θέμα Αιτιατικής Πλ]], Τονισμός Θεμάτων Ενικού Πληθυντ Ονομαστικής, Κατάλη ξεις Θεμάτων, Κωδικός Κατηγορίας Κλίσης)»,
```

Για κάθε ουσιαστικό υπάρχει στο λεξικό ένα στιγμιότυπο από αυτή τη σχέση. Για τα ουσιαστικά ναύτ-ης, νικητ-ής, μανάβ-ης,καρδι-ά, θάλασσ-α παιδ-ί, κύ-μα και όνο-μα, η αναπαράσταση τους έχεις ως εξής.

```
ουσιαστικό (κοινό, αρσενικό, ισο Σύλλαβο, [[ναύτ, ναύτ], [ναύτ, ναυτ, ναύτ]],
            [παροζύτονη, παροζύτονη], [ης,ες], ουσΑρσ01).
ουσιαστικό(κοινό, αρσενικό, ισο Σύλλαβο, [[νικητ,νικητ], [νικητ,νικητ,νικητ]], [οζύτονη, οζύτονη],
            [ής,ές], ουσΑρσ02).
ουσιαστικό (κοινό, αρσενικό, ανισο Σύλλαβο, [[μανάβ, μανάβ], [μανάβηδ, μανάβηδ],
            [παροξύτονη, προπαροξύτονη], [ης,ες],ουσΑρσ03).
ουσιαστικό(κοινό,θηλυκό,ισο Σύλλαβο, [[καρδι,καρδι],[καρδι,καρδι],καρδι]], [οζύτονη,οζύτονη],
            [\alpha, \varepsilon \varsigma], ov\sigma\Theta\eta\lambda01).
ουσιαστικό(κοινό,θηλυκό,ισοΣύλλαβο, [[θάλλασσ, θάλασσ], θάλλασσ, θαλλασσ,θάλλασσ]],
            [προπαροξύτονη,προπαροξύτονη], [α,ες], ουσΘηλ02).
ουσιαστικό(κοινό,ουδέτερο, ισοΣύλλαβο, [[παιδ,παιδ], [παιδ,παιδ]], [οζύτονη,οζύτονη], [ί, ί],
            καταλΟυδ01).
ουσιαστικό (κοινό,ουδέτερο, ανισοΣύλλαβο, [[κύμα, κύματ], [κύματ, κυμάτ,κύματ]],
            [παροξύτονη,παροξύτονη], [α,α], καταλΟυδ02).
ουσιαστικό (κοινό, ουδέτερο, ανισο Σύλλαβο, [[όνομα, ονόματ], [ονόματ, ονομάτ, ονόματ]],
            [προπαροξύτονη,προπαροξύτονη], [α,α], καταλΟυδ02).
```

Σημείωση: Σε κάποια ουσιαστικά κατά την κλίση τους ο τόνος κατεβαίνει είτε στη παραλήγουσα ή στη λήγουσα σε κάποιες από τις εξής πτώσεις: γενική ενικού, γενική πληθυντικού και αιτιατική πληθυντικού. Παραδείγματα: 1) η θάλασσ-α (πληθυντικός οι θάλασσ-ες) στη γενική του πληθυντικού γίνεται των θαλασσ-ών. 2) Ο δάσκαλος (πληθυντικός οι δάσκαλ-οι), στη γενική ενικού, στη γενική πληθυντικού και στην αιτιακή πληθυντικού γίνεται του δασκάλου, των δασκάλων και τους δασκάλους αντίστοιχα. 3) Το κύμα (πληθυντικός τα κύματ-α) και το όνομα (πληθυντικός τα κύματ-α) κατεβάζουν το τόνο στη γενική του πληθυντικού γίνονται των κυμάτ-ων και των ονομάτ-ων αντίστοιχα. Για να χειριστούμε αυτού του είδους τα προβλήματα στην αναπαράσταση του θέματος εκτός από την ονομαστική ενικού και πληθυντικού συμπεριλάβαμε και τη μορφή του θέματος 1) στη γενική του ενικού, 2) στη γενική του πληθυντικού και 3) στην αιτιακή του πληθυντικού. Οι πτώσεις του ενικούπου δεν υπάρχουν στην αναπαράσταση, δηλαδή αιτιακή και κλητική, ακολουθούν την ονομαστική. Παρομοίως, η κλητική του πληθυντικού ακολουθεί την ονομαστική του πληθυντικού.

Για τις καταλήξεις κάθε κατηγορίας μπορείτε να έχετε μια δομή της μορφής

«κατάληξηΟυσ(ΚωδικόςΚατηγορίαΚλίσης, ΌνομαΚατηγοριαςΚλισης, ΚαταλήξειςΕνικού, ΚαταλήξειςΠληθυντικού])».

Για τα ουσιαστικά ναύτ-ης, νικητ-ής, μανάβ-ης,καρδι-ά, θάλασσ-α παιδ-ί, όνομ-α, η αναπαράσταση έχει ως εξής.

```
κατάληξη Ουσ (ουσ Αρσθ1, αρσενικα-ισοσύλαβα-σε-ης, [ης,η,η,η],[ες,ών,ες,ες]). κατάληξη Ουσ (ουσ Αρσθ2, αρσενικα-ισοσύλαβα-σε-ής, [ής,ή,ή,ή],[ές,ών,ές,ές]). κατάληξη Ουσ (ουσ Αρσθ3, αρσενικα-ανισοσύλαβα-σε-ης, [ης,η,η,η],[ες,ων,ες,ες]). κατάληξη Ουσ (ουσ Θηλθ1, θηλυκά-ισοσύλαβα-σε-α, [ά,άς,ά,ά],[ές,ών,ές,ές]). κατάληξη Ουσ (ουσ Θηλθ2, θηλυκά-ισοσύλαβα-σε-α, [α,ας,α,α],[ες,ών,ες,ες]). κατάληξη Ουσ (ουσ Ουδθ1, ουδέτερο-ισοσύλαβα-σε-ί, [ί,ίου,ί,ί],[ά,ών,ά,ά]). κατάληξη Ουσ (ουσ Ουδθ2, ουδέτερο-ανισοσύλαβα-σε-μα, [-,ος,-,-], [α,ων, α, α]).
```

Σημείωση: τα ουδέτερα σε -μα όπως το κύμα, όνομα, κτλ, ανήκουν στη κατηγορία *οδοντικά,* ακατάληκτα. Το θέμα τους είναι κυματ-, ονοματ-, κτλ, οπότε στον ενικό ονομαστική, αιτιατική και κλητική δεν έχουν θέμα. Η παύλα (-) στη αναπαράσταση της κατάληξης σημαίνει κενό. Αυτή η λεπτομέρεια υπάρχει μόνο στη γραμματική της αρχαίας Ελληνικής.

Για το ουσιαστικό «το παιδί», το στιγμιότυπο θα είναι το εξής,

«ουσιαστικό(κοινό, ουδέτερο, ισοσύλλαβο, [[παιδ,παιδ], [παιδ,παιδ]], [οξύτονο, οξύτονο], [ι, ί], καταλΟυδ01)»

και το αντίστοιχο στιγμιότυπο για την κατάληξη του θα είναι το εξής

κατάληξηΟυσ(καταλΟυδ01, ουδέτερο-ισοσύλαβα-σε-ί, [ι,ιου,ι,ι],[ιά,ιών,ιά,ιά]).

Για το ουσιαστικό «το όνομα», το στιγμιότυπο θα είναι το εξής, και το αντίστοιχο στιγμιότυπο για την κατάληξη του θα είναι το εξής

κατάληξη Ουσ(ουδέτερο, ανισο Σύλλαβο, α, [[-,ος,-,-],[α,ων,α,α]]).

Επίθετα

Τα επίθετα πηγαίνουν πάντα μαζί με ένα ουσιαστικό και παίρνουν το γένος του ουσιαστικού που προσδιορίζουν, π.χ. ο ωραίος κήπος, η ωραία πόλη, το ωραίο παιδί κτλ. Τα επίθετα κλίνονται όπως τα ουσιαστικά που έχουν τις ίδιες καταλήξεις, μόνο τα αρσενικά σε -ύς (π.χ. βαθύς-βαθιά-βαθύ) και -ής (θαλασσής-θαλασσιά-θαλασσί) ακολουθούν τη δική τους κλίση και τα ανώμαλα επίθετα όπως πολύς-πολλή-πολύ, συνεχής-συνεχής-συνεχές, κτλ. Η αναπαράσταση των επιθέτων θα περιλαμβάνει σε μια δομή και τα τρία γένη (αρσενικό, θηλυκό και ουδέτερο). Τα επίθετα θα έχουν την εξής αναπαράσταση.

«επίθετο(Ισο_Ανισο_συλλαβο, Τονισμός, Θέμα, ΚατάληξηΟνομαστικήΑρσενικούΘηλυκούΟυδέτερου, ΚωδικόςΚαταλήξεωνΚλίσηςΑρσΘηλΟυδ])».

Τα δύο τελευταία στοιχεία θα έχουν τις εξής αναπαραστάσεις.

- 1) Το όρισμα «ΚατάληξηΟνομαστικήΑρσενικούΘηλυκούΟυδέτερου» θα είναι μια λίστα με τρία στοιχεία της μορφής «[ΚατάληξηΟνομαστικήΕνικούΑρσενικού, ΚατάληξηΟνομαστικήΕνικούΘηλυκού, ΚατάληξηΟνομαστικήΕνικούΟυδέτερου]», π.χ. για το επίθετο «καλός» θα είναι η δομή [ός, ή, ό].
- 2) Το όρισμα «Κωδικός Καταλή ξεων Κλίσης ΑρσθηλΟυδ» θα είναι ένα κωδικός για κάθε κατηγορία επιθέτων της μορφής «κατηγ Κλίσης Επιθέτου 01», «κατηγ Κλίσης Επιθέτου 02», κτλ.

Το κατηγόρημα αναπαράστασης των καταλήξεων για κάθε κατηγορία επιθέτων θα έχει τη εξής μορφή

καταλήξειςΕπιθ(ΚωδικόςΚαταλήξεωνΚλίσηςΑρσΘηλΟυδ, ΚαταλήξειςΑρσενικούΘυλικούΟυδέτερου)

Το όρισμα «Καταλήξεις Αρσενικού Θηλυκού Ουδέτερου» θα είναι μια λίστα με τρία στοιχεία, [Καταλήξεις Αρσενικού, Καταλήξεις Θηλυκού, Καταλήξεις Ουδέτερου], κάθε στοιχείο της οποία θα είναι μια λίστα με δύο στοιχεία. Δηλαδή η αναπαράσταση του ορίσματος «Καταλήξεις Αρσενικού Θηλυκού Ουδέτερου» θα είναι της μορφής

 $\ll [[Kαταλήξεις Ενικού Αρσενικού, Καταλήξεις Πληθυντικού Αρσενικού], \\$

[ΚαταλήξειςΕνικούΘηλυκού, ΚαταλήξειςΠληθυντικούΘηλυκού],

[ΚαταλήξειςΕνικούΟυδέτερου, ΚαταλήξειςΠληθυντικούΟυδέτερου]]»,

Για παράδειγμα, οι καταλήξεις του επιθέτου «καλός» αναπαριστάνονται στη παρακάτω δομή

• $[[(\acute{\alpha}, o\acute{\nu}, \acute{o}, \acute{\epsilon}), [o\acute{\iota}, \acute{\omega}\nu, o\acute{\nu}\varsigma, o\acute{\iota}]], [[\acute{\eta}, \acute{\eta}\varsigma, \acute{\eta}, \acute{\eta}], [\acute{\epsilon}\varsigma, \acute{\omega}\nu, \acute{\epsilon}\varsigma, \acute{\epsilon}\varsigma]], [[\acute{o}, o\acute{\nu}, \acute{o}, \acute{o}], [\acute{\alpha}, \acute{\omega}\nu, \acute{\alpha}, \acute{\alpha}]]$

Θα πρέπει να υπάρχει στο λεξικό ένα στιγμιότυπο από τις σχέσεις «επίθετο/5» και «καταλήξειςΕπιθ/2» για κάθε κατηγορία κλίσης των επιθέτων. Για το επίθετο «ο καλός, η καλή, το καλό», το στιγμιότυπο θα είναι το εξής,

- επίθετο(ισοσύλλαβο, οξύτονο, καλ, [ός,ή,ό], κατηγΚλίσηςΕπιθέτου01)
- καταλήξειςKατηγEπιθ(κατηγ<math>KλίσηςEπιθέτου01, [[[ός,ού,ό,έ], [οί,ών,ούς,οί]], [[ή,ής,ή,ή], [ές,ών,ές,ές]], [[ό,ού,ό,ό],[ά,ών,ά,ά]]])

Για το επίθετο «ο ωραίος, η ωραία, το ωραίο», το στιγμιότυπο θα είναι το εξής,

- επίθετο(ισοσύλλαβο, παροξύτονο, ωραί, [ος,α,ο], κατηγΚλίσηςΕπιθέτου02)
- $\kappa \alpha \tau \alpha \lambda \dot{\eta} \xi \epsilon i \zeta K \alpha \tau \eta \gamma E \pi i \theta (\kappa \alpha \tau \eta \gamma K \lambda i \sigma \eta \zeta E \pi i \theta \dot{\epsilon} \tau o v 0 2, [[o \zeta, o v, o, \epsilon], [o i, o v, o v \zeta, o i]], [[o, a \zeta, a, a], [e \zeta, o v, e \zeta, e \zeta]], [[o, o v, o, o], [a, o v, a, a]]])$

Για το επίθετο «ο πεισματάρης», το στιγμιότυπο θα είναι το εξής,

- επίθετο(ανισοσύλλαβο, παροξύτονο, πεισματάρ, [ης,α,ικο], κατηγΚλίσηςΕπιθέτου03)
- καταλήξειςΚατηγΕπιθ(κατηγΚλίσηςΕπιθέτου03, [[[ης,η,η,η],[ηδες,ηδων,ηδες,ηδες]], [[α,ας,α,α],[ες,_,ες,ες]], [[ικο,ικου,ικο,ικο],[ικα,ικων,ικα,ικα]]])

Σημείωση: για κάθε κατηγορία ανώμαλων ουσιαστικών χρειάζεται να γίνει ειδικός χειρισμός για την αναπαράσταση τους στο λεξικό. Να θεωρήσετε ότι στις προτάσεις σας δεν υπάρχουν ανώμαλα ουσιαστικά.

10.0 μονάδες

Αναφορά

Νεοελληνική Γραμματική, Αναπροσαρμογή της Μικρής Νεοελληνικής Γραμματικής του Μανόλης Τριανταφυλλίδη, Οργανισμός Εκδόσεων Διδακτικών Βιβλίων, Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, Αθήνα, 2005.